

בש"פ 7983/19 - לורי שם טוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 7983/19

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקשת: לורי שם טוב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בתיק ע"ח 50200-10-19 מיום 28.11.2019 שניתן על ידי כב' השופט אברהם הימן

בשם המבקשת: בעצמה

החלטה

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט א' הימן) בע"ח 50200-10-19 מיום 28.11.2019 בגדרה נדחה ערר שהגישה המבקשת על החלטתו של בית המשפט השלום בתל אביב-יפו (כב' השופטתנ' תבור) בה"ת 42959-08-19, שדחתה את בקשת המבקשת להורות על השבת תפוסים.

1. המבקשת הגישה בקשה לבית משפט השלום להשבת תפוסים שנתפסו במסגרת חיפוש שנערך בביתה ביום 27.2.2017. חלק מן התפוסים הושבו למבקשת בהסכמת המשיבה, והפריטים שנותרו במחלוקת הינם: כרטיס חכם; קורא דיסקים; תעודת עיתונאי; שני טלפונים סולאריים; מצלמה דיגיטלית ומחשבים.

2. ביום 27.10.2019 דחה בית משפט השלום את בקשת המבקשת להשבת התפוסים. בית המשפט דחה את

עמוד 1

טענת המבקשת כי ביתה מהווה "מוסד" כהגדרתו בסעיף 35 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן: פקודת הראיות), המחייב הליך תפיסה ייחודי בהתאם להוראות סעיף 32(ב) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: הפסד"פ). נקבע כי אין בכך שהמבקשת החזיקה בתעודת עיתונאי כדי להפוך את ביתה לעסק או למקום ממנו סופק שירות לציבור (ראו הגדרת "מוסד" לעיל), וכי ממילא לא הבהירה המבקשת את חיוניות המחשבים לתפעול העסק. באשר לתעודת העיתונאי, הכרטיס החכם וקורא הדיסקים, קבע בית המשפט כי קיימת אפשרות סבירה כי פריטים אלה שימשו אמצעי לביצוע העבירות המיוחסות למבקשת, וכי תפיסתם נועדה לאפשר את חילוטם בסוף ההליך במידה ותורשע. באשר למצלמה, מחשבים וטלפונים, נקבע כי ישנה וודאות באשר לכוונת המשיבה להגישם כראייה. באשר לראיות השמורות בתוך מכשירים אלה, נקבע כי אין חובה על המשיבה לפרט מהן הראיות הנחוצות מתוכם, ודי בהצהרתה כי ראיות אלה ישמשו אותה בהליך העיקרי.

3. ערר שהגישה המבקשת לבית המשפט המחוזי נדחה. נקבע כי לא נפל פגם במסגרת הזמנים שמיום תפיסת התפוסים ועד למועד הגשת כתב האישום, או בחוקיות התפיסה, שכן קיימת זיקה בין התפוסים ובין העבירות המיוחסות למבקשת. עוד קבע בית המשפט המחוזי כי אין בין החזקתה של המבקשת בתעודת עיתונאי לבין העבירות המיוחסות לה דבר עם עיסוקה זה, כפי המפורט בהחלטתו מיום 3.10.2018 במ"ת 14280-04-17. בית המשפט דחה את טענת המבקשת כי הכרטיס החכם וקורא הכרטיסים שימשו אותה לכניסה לנט המשפט בקבעו כי לא הונח בסיס מספק לטענה, ומכל מקום המבקשת ציינה שרכשה אמצעים חדשים מסוג זה, כך שלא נגרם לה נזק מעצם המשך החזקת תפוסים אלה. באשר למצלמה, הורה בית המשפט על השבת המצלמה למבקשת. באשר להיות ביתה של המבקשת "מוסד" ובאשר ליתר הפריטים שנתפסו, קבע בית המשפט המחוזי כי מקובלים עליו קביעותיו של בית המשפט השלום.

4. מכאן הבקשה שלפניי, בה חזרה המבקשת על טענותיה, והוסיפה טענה באשר לזהות הגורם אליו הוחזרו חלק מן התפוסים.

5. דין הבקשה להידחות. לאחר שעיינתי בנימוקי הבקשה על נספחיה, לא מצאתי כי היא מגלה עילה לבירור עניינה של המבקשת לפני ערכאה שיפוטית בגלגול שלישי, שכן היא אינה מעלה שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינה הפרטני. כמו כן איני סבור כי מתעוררות במקרה דנן נסיבות פרטניות חריגות המצדיקות מתן רשות לערעור (בש"פ 4900/12 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 (25.6.2012); בש"פ 4595/14 חיים נ' מדינת ישראל (4.7.2014)). הכרעותיהם של הערכאות מטה מנומקות ומפורטות, ולא מצאתי מקום להתערבות.

6. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, כ"ה בטבת התש"פ (22.1.2020).

שׁוֹפֵט